

המעוררים:

אלמסגד גריוסוס צגטה ואח'

כולם ע"י עו"ד ענת בן-דור ו/או אלעד כהנא

מן התכנית לזכויות פליטים

הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב

טל': 03-6405264, פקס: 03-6407422

-נגד-

המשיבים:

שר הפנים ואח'

ע"י פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

הודעת עדכון מטעם המעוררים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 22.9.16, מתכבדים בזה המעוררים להגיש הודעתם. כאמור בבקשה, עניינה של הודעה זו בארבעה נושאים:

(א) פתיחתם מחדש של הליכי המקלט של המעוררים 1 ו-2;

(ב) עדכון בנוגע לחובת הפרסום של הסכמי העברה כתנאי למימושם בכפייה;

(ג) הצגת חומר, שאמור להיות גלוי, במעמד צד אחד, על-ידי המשיבים;

(ד) מידע על העדר עצמאות מערכת המשפט ברואנדה.

באשר למידע ולטענות שהובאו בהודעת ההתייחסות של המשיבים מיום 23.9.2016, המעוררים יבקשו להגיב לכך בעת הדיון או בכל מועד אחר שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון, וזאת כדי שלא לחרוג ממסגרת העדכון שהותר למעוררים להגיש.

א. פתיחת הליכי המקלט של המעוררים 1 ו-2

1. כאמור, החלטת המשיבים לדרוש את יציאת המעוררים 1 ו-2 לרואנדה באמצעות מעצר הגירתי, התקבלה משום שבקשותיהם למקלט נדחו. כאמור בערעור ובסיכומי המעוררים, בקשות המקלט נדחו על בסיס חוות דעת כללית שגיבשה המשיבה 2, לפיה אמנם אזרחי אריתריאה שערקו מהצבא יסבלו בשל כך מרדיפה בארצם, אך לא די בכך כדי להכיר בהם כפליטים.

2. בשבועות האחרונים ניתנו מספר החלטות בבית הדין לעררים בירושלים בהן נקבע כי חוות הדעת הנ"ל של המשיבה פסולה; כי שיקול המשיבה בדבר השלכות "מספריות" הוא שיקול

זר לדיני הפליטים; ושככל ששלטונות אריתריאה רואים בעריקה ביטוי לעמדה פוליטית, הדבר יכול לבסס טענת מקלט. בית הדין הורה על ביטול ההחלטות שם ועל העברת התיקים לדיון בפני הוועדה לענייני פליטים בהתאם להנחיות בית הדין ולנסיבות הקונקרטיות של כל עורר. ראו: ערר 1010-14 מסגנה נ' משרד הפנים, מיום 4.9.16; ערר 2595-14 גברמדהין נ' משרד הפנים, מיום 4.9.16; ערר 1849-14 צגאיי נ' משרד הפנים, מיום 7.9.16; ערר 2569-14 האגוס נ' משרד הפנים, מיום 11.9.16; ערר 2081-15 אלמוני נ' משרד הפנים, מיום 12.9.16.

3. כאמור, בעת דחיית בקשות המערערים למקלט, הם לא היו מיוצגים. הם הגישו בעצמם בקשות לעיון מחדש שנדחו גם הן בימים 25.8.2014 ו-15.12.2014. בשל חסרון כיס נבצר מהם להגיש הליכים משפטיים נגד ההחלטות במועד הקבוע לכך. עם זאת, כבר ביוני 2014 הוגש לבית הדין לעררים שלפי חוק הכניסה לישראל, הערר בתיק 1010-14 הנ"ל על-ידי הח"מ.

4. לאור פסילת חוות-הדעת שעמדה בבסיס דחיית בקשות המקלט של המערערים 1 ו-2 פנו הח"מ למשיבה 2 ולבאי כוחה ביום 6.9.16 וביקשו לפתוח מחדש את תיקי המקלט שלהם ולדון בהם בהתאם להחלטות בית הדין לעררים. בפנייתם ציינו, שבמצב זה, בו נשמט הבסיס המשפטי לקביעה שהמערערים 1 ו-2 אינם פליטים ולא ניתן לדרוש מהם לצאת למדינה שלישית, וזאת לפי מדיניות המשיבים עצמם.

העתק הפניות בעניינם של המערערים מצורף ומסומן א'.

5. בתגובה לבקשת המערערים מיום 21.9.16 להגשת עדכון זה, מסרו המשיבים כי בכוונתם להגיש ערעור על פסקי הדין. מובן, כי עצם הגשת ערעור אינה מבטלת את פסק הדין מושא הערעור (כפי שטוענת המשיבה עצמה ביחס לפסק הדין מושא ערעור זה). ככל שיוגשו הערעורים במועדם, לא יהיה בכך כדי לשנות את העובדה שבקשות המערערים למקלט עודן תלויות ועומדות. מעבר לעמדה זו, לא מסרו המשיבים דבר לגופו של עניין.

6. פסקי הדין משנים את המצב המשפטי ששרר עת הוציאה המשיבה צווי משמורת למערערים 1 ו-2 ומשנים את מעמדם המשפטי של המערערים. לפי עמדת המשיבה עצמה, בנסיבות אלה לא ניתן לדרוש מהמערערים 1 ו-2 לעזוב את ישראל. למען הסר ספק, המערערים 1 ו-2 עומדים על טענותיהם שבערעור ללא קשר לתוצאות הבחינה המחודשת של בקשותיהם למקלט.

7. המערערים 3-8 סבורים שללא קשר להשפעת ההתפתחות האמורה ביחס למערערים הפרטניים, יש להמשיך ולדון בערעור ולהכריע בו ביחס לטענות שהועלו בו ובפסק הדין מושא הערעור, בנוגע לתנאים הנדרשים לשם הרחקה ל"מדינה שלישית".

ב. מסקנות ועדת המומחים המפקחת מטעם האו"ם בנוגע למדיניות מושא ערעור זה

8. ביום 13.5.16 פרסמה ועדת המומחים המפקחת מטעם האו"ם על יישומה של האמנה נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים את מסקנותיה במסגרת הליך הדיווח התקופתי הנעשה על-ידי כל המדינות החברות באמנה. עשרת חברי הוועדה הם מומחים עצמאיים, הממונים על-ידי המדינות החברות מכה מומחיותם המוכרת בתחום. הם אינם מייצגים עמדותיה של מדינה כלשהי אלא את עמדותיהם המקצועיות העצמאיות.

במסגרת הדיון מוגש לוועדה דו"ח רשמי מטעם המדינה וכן מוגשים לה דו"חות מטעם ארגונים. הוועדה מקיימת דיון בעל פה בו משיבים נציגי המדינה לשאלות חברי הוועדה, שופכים אור על המצב הקיים ומצביעים על שינויים עתידיים שבכוונת המדינה לבצע.

9. מסקנות הוועדה ביחס לדו"ח של מדינת ישראל עוסקות בנושאים שונים. לאור עקרון איסור הגירוש וההרחקה, הקבוע בסעיף 3 לאמנה, דנה הוועדה גם בטיפול בפליטים ובמבקשי מקלט שיש חשש שעברו עינויים או שיעברו עינויים אם יגורשו מישראל (סעיפים 46-47 למסקנות הוועדה) ובמסגרת זו גם בהסכמי ההעברה הסודיים עליהם חתמה מדינת ישראל.

10. מסקנת מומחי הוועדה חד-משמעית: **הסכמי העברה צריכים להיות חשופים לביקורת ציבורית וכן לכלול בטוחות אפקטיביות כנגד הפרת איסור הגירוש וההרחקה כמו גם מנגנונים לפיקוח על מצבם של המועברים במדינה הנעברת** (פיסקה 47(e)).

UN Committee against Torture, Concluding Observations on the fifth periodic report of Israel, May 13, 2016, found at: http://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CAT/Shared%20Documents/ISR/INT_CAT_COC_ISR_23917_E.pdf

העתק הסעיפים הרלבנטיים מתוך החלטת ועדת האו"ם רצ"ב כנספת ב'.

11. כפי שהבהירו המערערים בכתב ובעל-פה, הגם שלא ניתן לחשוף את ההסכמים (בשל תעודת החיסיון) הרי שנוכת השלכות סודיותם על פיקוח ואכיפה, לא ניתן לכפות יציאה מכוחם.

12. מבלי לגרוע מהאמור, יבקשו המערערים להזכיר, שבמועד הדיון שהתקיים ביום 15.3.16 חציע בית המשפט הנכבד מנגנון פיקוח קפדני מזה שדיווחו עליו המשיבים, הכולל שני רבדים: קיומה של נציבות ישראלית במדינה השלישית שתהיה כתובת לטענות המגיעים אליה; וליווי המגיעים למדינה השלישית בידי מלווה ישראלי לתקופה הראשונה. ב"כ המשיבים הבטיחה שתבדוק את הצעת בית המשפט ותשיב לכך (עמ' 12 לפרוטוקול, שורות 13-7). ב"כ המערערים התייחס להצעה זו ואמר כי היא בהחלט עשויה לרכז את הפגיעה (עמ' 18 לפרוטוקול, שורות 22-23). חרף זאת, בהודעתם הגלויה של המשיבים מיום 23.9.16, אין כל התייחסות להצעת בית המשפט.

13. עוד בהקשר זה, כללו המשיבים, בהתייחסות הגלויה (בסעיפים 29-32), התייחסות להסכמים שונים שחתם האיתוד האירופאי עם מדינות שונות ובפרט ההסכם שנחתם השנה עם טורקיה. המשיבים לא מסרו לאלו הסכמים בדיוק הם מתייחסים (והאם כולם הסכמי העברה למדינה שלישית או הסכמי החזרה למדינות המוצא). המערערים לא חלקו על האפשרות לעשות הסכמים להעברת אנשים הזכאים להגנה בינלאומית למדינה שלישית ומשום כך לא ברורה נפקותו של המידע האמור. המערערים טוענים שעל ההסכמים להיות גלויים ובעלי מנגנוני פיקוח ובטוחות אפקטיביות לקיומם. השאלה המשפטית שבמוקד ערעור זה היא האם ניתן לאשר מאסרו של אדם על בסיס הסכם שאינו עומד בכל אלה. למיטב ידיעת המערערים, ישראל היא המדינה היחידה שהתקשרה בהסכם תשאי להעברת בני-אדם עם דיקטטורה מובהקת.

14. באופן ספציפי, באשר לאמור בסעיפים 30-32 להתייחסות הגלויה מטעם המשיבים, ביצעו של ההסכם שבין האיחוד האירופאי לבין טורקיה הושעה למעשה מאז ניסיון ההפיכה בטורקיה. במאמר מוסגר יצוין שעל הסכם זה נמתחה ביקורת על-ידי נציבות האו"ם לפליטים, ארגוני זכויות אדם בינלאומיים ואף בתוך מוסדות האיחוד. גם הסכם זה ניתן להניח, יובא בעתיד לביקורת שיפוטית בהתאם לסטנדרטים שקבעו בתי המשפט ברחבי העולם.

ידיעה בדבר הודעת השעייתו בפועל של ההסכם, מפי נציג נציבות האו"ם לפליטים באירופה מראשית חודש אוגוסט 2016 רצ"ב כנספת ג'.

ג. הצגת חומר שאינו-חסוי במעמד צד אחד

15. בתיק זה הוגשו מסמכים רבים במעמד צד אחד. חלקם אף מוגשים ללא שנמסרת למערערים פרפרזה אודות האמור בהם. ספק רב אם אי-פעם נוהל בישראל הליך שבו הוגש חומר חסוי בהיקף נרחב כל-כך. חומר חסוי הוגש אודות: זהות המדינה, ההסכם שנערך עימה, תוצאות הפיקוח שערכו המשיבים, התייחסות המשיבים לתלונות שהובאו ביחס ליישום ההסכם, תרשומות שערכו המשיבים בישראל עם מבקשי מקלט שאינם צד להליך, וסקירה עובדתית של משרד החוץ שכללה דו"חות גלויים שפורסמו על-ידי גורמים שונים.

16. יוזכר שהתיסיון מוטל בהליך שעוסק בחייהם ובחירותם של אנשים פגיעים ומוחלשים שלא נטענת כנגדם כל טענה פרטנית של מסוכנות ולכן קל וחומר שיש להפעיל ביקורת קפידה לגבי השימוש בחיסיון להוספת מסמכים חדשים במעמד צד אחד.

17. המערערים אינם חולקים על תעודת החיסיון ותחולתה על החומר שהוצג בפני כבי השופטת ברון במועד הדיון בפניה ביום 5.8.2015 (דהיינו, ההסכם שנערך עם המדינה השלישית וממצאי הבדיקות שערכו המשיבים אודות ביצועו). אולם כל חומר אחר שהוגש לאחר מכן צריך לעבור בחינה קפדנית: האם הוא אכן חסוי; האם ניתן לגלותו ולו בחלקו; ולכל הפחות ליתן פרפרזה מפורטת ככל הניתן לגבי כל רכיב חסוי.

18. לאחר הדיון בבש"מ 5164/15 הוסיפו המשיבים ראיות אותן הגישו במעמד צד אחד, ושלדעת המערערים הן אינן חסויות לפי תעודת החיסיון שהוצאה ופסק הדין של השופטת ברון; ולכל הפחות ניתן לגלותם באופן חלקי או תוך השחרת פרטים מסוימים, או לתת פרפרזה מפורטת אודותם. כבר ביום 27.3.16 פנו הח"מ לב"כ המשיבים באמצעות הדוא"ל בבקשה לקבל חומר שהוגש במעמד צד אחד, וכעת נוספו חומרים נוספים עם הודעת העדכון של המשיבים מיום 23.9.16. מדובר בחומרים הבאים:

א. תרשומות שיחות שהמשיבים ערכו עם מבקשי מקלט, שאינם צד להליך ותצהיריהם (שנגבו בידי הח"מ באוגנדה) הוגשו לבית המשפט בידי המערערים. השיחות נערכו לפני שאותם מצהירים יצאו את ישראל והמשיבים טוענים כעת על בסיס תוכנן, שאין לייחס משקל לאמור בתצהיריהם. תרשומות אלו אינן שונות במהותן מאלו שנערכו עם המערערים 1 ו-2 והוצגו במעמד הצדדים (מוצגים 6 ו-8 למוצגי המשיבים). החלקים עליהם מבקשים

המשיבים להסתמך אינם נוגעים לזהות המדינה ולהסדרים עמה, ולכן, לכל הפחות בכפוף להשחרת חלקים, מדובר בחומר שאינו חוסה תחת תעודת החסיון.

ב. פרפרזה של המסמך שהגישו המשיבים בבית המשפט קמא לאחר תום הדיון האחרון שם: בעקבות בקשת המערערים בבית המשפט קמא מיום 12.10.15 לצירוף מסמכים, הודיעו המשיבים שאינם מתנגדים לבקשה ומבקשים כי יותר להם להגיש מסמך חסוי. המערערים אינם מבקשים לקבל את המסמך החסוי, אולם הם זכאים לקבל פרפרזה של המסמך שהוגש לעיון בית המשפט.

ג. במסגרת הודעתם החסויה של המשיבים מיום 23.9.16 הוגשו התייחסויות לנתוני הנציבות במכתב מיום 8.9.15 ולטענות במכתב מיום 16.2.16. בסעיפים 12-13 להודעה הגלויה נכתב כי "לא ניתן להתייחס בגלוי", ומעבר לכך לא מצויין דבר: האם התלונות בוררו; מול מי הן בוררו; מה היו מסקנות הבירור ועוד.

ד. בסעיף 21 להודעת העדכון הגלויה מיום 23.9.16, נכתב כי מוגש "נדבך עובדתי מבוסס על סקירה עובדתית של משרד החוץ, בהתבסס על דוחות מדינה רשמיים פומביים", ביחס למצב מערכת המשפט במדינה השלישית. לא ניתנה פרפרזה לגבי מסקנת הסקירה; על כמה דו"חות היא מבוססת; מה מידת עדכניותם, ומה מקורותיהם וזהותם. למעשה, לא ברור מדוע אין המשיבים מעבירים את סקירת משרד החוץ בכפוף להשחרת שם המדינה השלישית ועיקרי הדו"חות עליהם הסקירה מבוססת.

19. ביום 21.9.16 השיבו המשיבים ביחס לפניית המערערים. תשובתם התייחסה לחומרים שהתבקשו עובר להגשת העדכון מטעמם ביום 23.9.16, אולם ניתן להניח שהאמור בתשובה נכון לגבי כלל החומרים.

אשר לקבלת פרפרוזות, המשיבים טענו שאינם יכולים להעביר מסמכים חסויים; אולם לא נימקו מדוע לא ניתן להעביר פרפרוזות שלהם.

אשר לתרשומות השיחות עם מבקשי המקלט שאינם צד להליך, נטען שהצגת התרשומות תפגע בפרטיות המצהירים(!). מעבר לצנינות שיש בטענה זו, דיני הראיות אינם מכירים בחיסיון מטעמי פרטיות. ככל שהמשיבים חוששים לפרטיות המצהירים, הם רשאים שלא להסתמך על החומר כראיה.

באופן כללי טענו המשיבים בתשובתם, כי אין מניעה להחיל את החיסיון על חומר שלא עמד בפני כבוד השופטת ברון במסגרת בשי"מ 5164/15. המערערים בוודאי מסכימים לכך – אולם זאת בהנחה שיוסבר מדוע החומר חוסה תחת החיסיון ושלא ניתן לגלותו ולו בחלקו; ובהנחה שבית המשפט הנכבד יקבל את עמדת המשיבים לעניין זה. יובהר, כי בתשובתם האמורה המשיבים לא טענו, לא השיבו ולא נימקו, מדוע מדובר בחומר שמלכתחילה חוסה תחת תעודת החיסיון (דהיינו, מדוע הצגתו תחשוף את זהות המדינה וההסדרים שנחתמו עמה).

העתק תשובת המשיבים מיום 21.9.16 מצורף ומסומן ז'.

20. בפועל, המשיבים משתמשים בחיסיון כדי להציג במעמד צד אחד מסמכים שצריכים להיות גלויים. חלקם מוצגים אף מבלי שניתנת לצידם פרפרזה המאפשרת למערערים להתמודד

עמה. בשים לב להיקפו הרחב של החיסיון, ולמהות ההליך, יש לשאוף לצמצום החיסיון ולא להרחיבו. משכך, יבקשו המערערים כי כבוד ההרכב יבחן את תחולת החיסיון לגבי החומרים האמורים, וככל שיימצא שניתן להעבירם, ולו באופן חלקי, מושחר או בפרפרזה, יורה על העברתם לידי המערערים.

ד. לשאלת קיומה של ביקורת שיפוטית עצמאית ברואנדה

21. בדיון מיום 15.3.16 ביקשו חברי ההרכב מהצדדים מידע על עצמאות מערכת המשפט ברואנדה, לאחר שהמערערים טענו שנגישות אפקטיבית למערכת משפט עצמאית מהווה אחד התנאים הכרחיים להבטחת שלומם של מי שמועברים למדינה שלישית. נגישות זו הכרחית למקרה שתהיה הפרה של אחד התנאים (הסודיים) ואדם שהועבר מכוחם ימצא עצמו במעצר, ללא מעמד, ללא יכולת לעבוד או תלילה בפני גירוש. **תנאי זה אינו מתקיים ברואנדה.**

22. טענת המשיבים בסעיף 23 להתייחסות הגלויה, לפיה יכולתו של אדם לקבל תרופה אנקטיבית ממערכת שיפוטית עצמאית במדינת היעד אינה תנאי לחוקיות הסדרי העברה, משונה ושגויה. ברי שאין משמעות להסכם בילטרלי שאמור להיות לטובת צד שלישי, אם לא ניתן לאכפו. בתי-משפט ברחבי העולם שעסקו בסוגיה זו הציבו דרישה לקיומה של ביקורת שיפוטית **אפקטיבית ועצמאית** כתנאי הכרחי לחוקיות העברת מבקשי מקלט למדינה שלישית (ר' פסק-דין של בית המשפט האירופאי לזכויות אדם בעניין *M.S.S v. Belgium and Greece* שצורף לכרך האסמכתאות מטעם המערערים, פסקאות 286-293; וכן פסק-דין של בית המשפט המנהלי בבריטניה בעניין *Ibrahim & Abasi v. The Secretary of State for the Home Department [2016] EWHC 2049 (Admin), case CO'5201/2015 & CO/5067/2015* שפסק ביום 5.8.16 שאין להעביר מבקשי מקלט להונגריה, בין היתר בגין העדרה של ביקורת שיפוטית אפקטיבית, בפסקה 161).

מעבר לכך, אין בעולם דוגמה להסדר חסוי דוגמת זה שעשו המשיבים. מבלי לגרוע מטענות המערערים כי לא ניתן לאכוף הסכם חסוי, ברי כי לכל הפחות, שהתנאים למימוש הסכם חסוי צריכים להיות מחמירים מאלה שנקבעו לגבי הסכמים גלויים.

23. בעמוד 2 לחוות דעתו של פרופ' Filip Reyntjens (נספח 4 לבקשת המערערים להוספת ראיות מפברואר 2016) נכתב שמערכת המשפט ברואנדה אינה עצמאית מהרשות המבצעת. במאמרו *Rwanda: Progress or powder keg* (מצורף לחוות-הדעת האמורה) הוא מתאר כיצד נהנו כוחות המזוהים עם ממשלת רואנדה מחסינות הגם שביצעו פשעי מלחמה שונים, איש לא הועמד לדין ואיש לא הורשע (בעמ' 26-27). בנוסף מתאר פרופ' Reyntjens כיצד פוטר שר המשפטים של רואנדה מיד לאחר שטען שכדי לשמר את העקרון לפיו המדינה נשלטת בראש ובראשונה על-ידי שלטון החוק, על הנשיא להתפטר בתום כהונתו בשנת 2017 (בעמ' 24).

24. בשנת 2015, לקראת דיוני ועדת האו"ם המפקחת על יישום האמנה בדבר זכויות אזרחיות ופוליטיות ביחס לרואנדה, הגיש ארגון Human Rights Watch דו"ח לפיו מערכת המשפט ברואנדה חסרת עצמאות שיפוטית, בעיקר בנושאים שנחשבים לפוליטיים או רגישים מסיבות

אחרות (עמ' 1). הארגון קובע שלמרות שיפורים שנעשו מאז הדיון בדו"ח התקופתי הקודם של הוועדה (2011), שופטים, תובעים ועדים חשופים ללחצים מצד הממשלה, בעיקר בתיקים בהם עומדים לדין מי שנחשדים כמתנגדים פוליטיים (עמ' 4). ניתן למצוא את הדו"ח בקישור:

<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/Pages/UPRRWStakeholdersInfoS23.aspx>

25. ב-2.5.16 פרסמה הוועדה את מסקנותיה בעקבות בחינת הדו"ח התקופתי שהגישה רואנדה. בסעיף 33 למסקנותיה הביעה הוועדה את דאגתה ביחס להתערבות לא חוקית של פקידי ממשלה ברואנדה ברשות השופטת. הוועדה ציינה שאופן מינוי השופטים לבית המשפט העליון וכן מינוי נשיאי בתי-המשפט העיקריים עלול לחשוף אותם ללחצים פוליטיים (בפסקה 33). המליצה הוועדה המליצה לנקוט בכל הצעדים הדרושים כדי להבטיח ששופטים יהיו חופשיים מלחצים פוליטיים, לרבות עצמאות שיפוטית (פסקאות 34(a)-(b)).

UN Human Rights Committee on the fourth periodic report of Rwanda, CCPR/C/RWA/CO/4, 2 May 2016, found at: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G16/089/78/PDF/G1608978.pdf?OpenElement>

26. באשר למערכת המקלט ברואנדה, הביעה הוועדה דאגה נוכח העובדה שלפי חוק הפליטים משנת 2014 הערעור על דחיית בקשה למקלט אינו מובא לפני ערכאה עצמאית ומבקשי מקלט אינם זוכים לסיוע משפטי חינם (שם, בפסקאות 29 ו-30).

27. יצוין כי עד לאחרונה, רואנדה אפשרה למי שסבור שזכויותיו הופרו על ידה, לפנות לבית המשפט האפריקאי לזכויות אדם (The African Court on Human and People's Rights) באופן שלכאורה ריכך במעט את הפגיעה האמורה. עם זאת, בסוף חודש פברואר 2016 הודיעה רואנדה שהיא חוזרת בה מהסכמתה להגשת תלונות על-ידי אנשים בודדים או ארגונים לבית המשפט האפריקאי לזכויות אדם. הודעה זו באה שבוע לפני המועד בו אמור היה בית המשפט האפריקאי לשמוע את תלונתה של הגב' Victoire Ingabire Umuhoza, מנהיגת האופוזיציה ברואנדה שנדונה ל-15 שנות מאסר. לא למותר לציין שעל משפטה של הגב' Ingabire נמתחה ביקורת בינלאומית כהליך משפטי לא הוגן שהונע והושפע על-ידי שיקולים פוליטיים.¹

International Justice Resource Center, Rwanda withdraws access to African court for individuals and NGOs, March 14, 2016, found at: <http://www.ijrcenter.org/2016/03/14/rwanda-withdraws-access-to-african-court-for-individuals-and-ngos/>

28. בדו"ח זכויות האדם השנתי של מחלקת המדינה האמריקאית לשנת 2014, ממנו ציטטו הצדדים בדיון שנערך ביום 15.3.16, נכתב בעמ' 13 תחת הכותרת "Denial of Fair Public

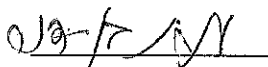
¹ Amnesty International, Rwanda: Justice in jeopardy - The first instance trial of Victoire Ingabire, 25 March 2013, available at: <http://www.refworld.org/docid/5163f6041e.html>

"Trial" כי למרות שהחוקה והחוק מבטיחים עצמאות שיפוטית וברוב המקרים הרשות השופטת פועלת ללא התערבות ממשלתית, הוטלו מגבלות על העצמאות השיפוטית ובכירי ממשלה מנסים לעיתים להשפיע על מקרים ספציפיים. בדו"ח לשנת 2015 צויין שלא התקבלו דיווחים על התערבות ממשלתית ישירה בהליכים משפטיים.

U.S. Department of State, Rwanda 2014 Human Rights Report:

<http://www.state.gov/documents/organization/236606.pdf>

29. בסעיף 21 להתייחסות הגלויה שהוגשה מטעם המשיבים ביום 23.9.2016, נכתב שהמשיבים הגישו סקירה אודות שאלת עצמאותה של מערכת המשפט ב"מדינת היעד" אולם לא נכתב מה מסקנותיה של סקירה זו, לא פורטו המקורות וזהותם, וכי. משכך המערערים אינם יכולים להתייחס לאמור בה ומבקשים להעדיף את החומר הגלוי לעניין זה. כפי שטענו המערערים בפרק ג' להודעה זו, ניהול הדין בנושא קריטי זה לא יכול להיעשות בדרך שמבקשים המשיבים להכתיב למערערים ולבית משפט זה, בה הכל חסוי.

עו"ד ענת בן-דור
ב"כ המערערים

עו"ד אלעד כהנא
ב"כ המערערים

תל-אביב, 25.9.2016.

6 בספטמבר 2016
ג' באלול תשע"ו
תיקנו: 164-016

לכבוד

עו"ד חני אופק, רן רוזנברג ונועם מולה,
מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
באמצעות הדוא"ל

שלום רב,

הנדון: עע"מ 8101/15 צגטה נ' שר הפנים – דיון מחדש בבקשות המקלט של המערערים 1 ו-2 לאור
החלטות בית הדין לעררים (ערר 14-1010 מסגנה נ' משרד הפנים; ערר 14-2595 גברמדהין נ'
משרד הפנים)

הרינו פונים אליכם בהמשך להחלטות בית הדין לעררים מיום 4.9.16 בערר 14-1010 מסגנה נ' משרד הפנים (כבי הדיין אלעד עזר) ובערר 14-2595 גברמדהין נ' משרד הפנים (כבי הדיינת שרה בן שאול וייס), שקבעו שחוות הדעת המשפטית מכוחה נדחו בקשות המקלט של העוררים שם – וכן של המערערים 1 ו-2 – נוגדת את הדין.

1. כידוע, במסגרת הערעור שבנדון נדונה החלטת המשיבים לעצור את המערערים 1 ו-2 עקב סירובם ל"הצעה" כי יצאו לימדינה שלישית. בהתאם לאמור בכתבי הטענות מטעם המשיבים, "הצעה" זו הופנתה אליהם ולאחרים משום שבקשותיהם למקלט נדחו.

2. בקשותיהם של המערערים 1 ו-2 למקלט נדחו על-ידי מנכ"ל רשות ההגירה. בהודעות הדחייה מימים 13.4.2014 ו-30.9.2014 מצויין שההחלטות התקבלו על-סמך חוות-דעתו של היועץ המשפטי לרשות ההגירה לפיה עריקה מן הצבא האריתראי אינה יכולה להוות בסיס לקבלת מקלט על-פי אמנת הפליטים. בקשותיהם לעיון מחדש נדחו על הסף בימים 25.8.2014 ו-15.12.2014, באותו נימוק ובתוספת הקביעה שמרשינו לא הציגו עובדות או נסיבות חדשות.

3. כאמור בעתירה ובערעור, מרשינו לא היו מיוצגים במסגרת הליכי המקלט ולאחריהם, ובשל חיסרון כיס לא יכולים היו לערור על ההחלטות במועד. עם זאת באותה העת כבר היה ערר 14-1010 הנ"ל תלוי ועומד בפני בית-הדין לעררים ובמסגרתו הובאה הסוגיה העקרונית לבחינה שיפוטית.

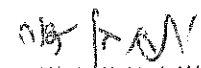
4. שלשום ניתנו פסקי-דינו של בית הדין לעררים בירושלים (ערר (י-ם) 14-1010 מסגנה נגד משרד הפנים; ערר (י-ם) 14-2595 גברמדהין נגד משרד הפנים) ובמסגרתם נקבע שחוות-הדעת הנ"ל מנוגדת לאמנת הפליטים ושהקביעה הקטיגורית בחוות-הדעת, לפיה עריקה או השתמטות מן הצבא האריתראי אינה עילה לפליטות, אינה עולה בקנה אחד עם האמנה (את פסקי-הדין ניתן למצוא

עו"ד אלעד כהנא - טל. 03-6408107 פקס 03-6407422 דוא"ל eladca@post.tau.ac.il

- באתר משרד המשפטים). בפסקי-הדין קבעו הדיינים אזר ובן-שאול-ויס שעריקה מן הצבא עשויה להיפתס כביטוי לעמדה פוליטית המוגנת על-ידי האמנה.
5. לאור דברים אלה, ביטל בית הדין הנכבד את החלטות ראש הרשות לדחות את בקשות העוררים שם למקלט, והורה שיש להעביר את הבקשות לדיון ולהחלטת הועדה המייעצת לפליטים. בית-הדין הורה לוועדה לדיון בבקשות על-פי נסיבותיהן הפרטניות ומבלי להסתמך על חוות-הדעת השגוייה.
  6. חוות-הדעת שנפסלה עמדה גם בבסיס ההחלטות לדחות את בקשות המערערים 1 ו-2 למקלט. משפסל בית-הדין הנכבד את תוות-הדעת ואת נימוקיה, נפסלות מעיקרון כל ההחלטות אשר הסתמכו עליה. לאור זאת פנינו היום ליחידת הטיפול במבקשי מקלט, בבקשה לשוב ולדון בבקשותיהם של המערערים 1 ו-2 שלא על-פי חוות-הדעת אלא על-פי העקרונות שנקבעו בהחלטת בית-הדין הנכבד. העתק פניותינו ליחידת הטיפול במבקשי מקלט, מצורפת ומסומנות א' ו-ב'.
  7. בנסיבות אלו, ונוכח הצהרת המשיבים לפיה ה"הצעה" לצאת ל"מדינה השלישית" תופנה רק למי שאין בעניינו בקשה תלויה ועומדת, יש לבטל את ההחלטות לשים את המערערים 1 ו-2 במשמורת; וכן החלטות דומות ביחס למבקשי מקלט אחרים, שבקשותיהם נדחו על בסיס חוות הדעת האמורה.
  8. למען הסר ספק, המערערים 1 ו-2 עומדים על טענותיהם שבערעור ללא קשר לתוצאות הבחינה המחודשת של בקשותיהם למקלט.
  9. עוד יובהר, כי המערערים 3-8 סבורים שיש להמשיך ולדון בערעור ולהכריע בו, ביחס לטענות שהועלו בו ובפסק הדין מושא הערעור, בנוגע לתנאים הנדרשים לשם הרחקה ל"מדינה שלישית".
  10. נודה על קבלת תשובתכם, בהקדם. נזכיר בהזדמנות זו, כי אנו עודנו ממתנינים להעברת החומר שחוצג בפני בית המשפט קמא במעמד צד אחד, על אף שאינו חוסה תחת תעודת החיסיון, כאמור במכתבינו הקודמים אליכם.

בכבוד רב,

אלעד כהנא, עו"ד

ענת בן-דור, עו"ד

עו"ד אלעד כהנא - טל. 03-6408107 פקס 03-6407422 דוא"ל eladca@post.tau.ac.il

א

6 בספטמבר 2016
ג' באלול תשע"ז
תיקנו: 163-016

לכבוד
יחידת הטיפול במבקשי מקלט
משרד הפנים
ע"י פקס' 03-6806301

שלום רב,

הנדון: מר Alemseged Geryosus Zegta (תיק 4628/76980) בקשה לדון מחדש בבקשת המקלט בעקבות החלטות בית הדין לעררים (י-ם) בעררים 1010/14 ו-2595/14

אנו מתכבדים לפנות אליכם בשמו של מרשנו שבנדון (רצ"ב יפוי כח חתום על-ידו) בדרישה לביטול ההחלטה מיום 30.9.2014 לדחות את בקשתו למקלט ולקיים דיון בבקשתו על-ידי מליאת הועדה המייעצת לפליטים, הכל בהתאם לפסקי-דינו של בית-הדין לעררים בעררים (י-ם) 1010-14 ו-2595-14 מיום 4.9.2016, כדלקמן:

1. בקשתו של מרשנו למקלט (מסי 14AS00383) נדחתה על-ידי מנכ"ל רשות ההגירה. בהודעת הדחייה מיום 30.9.2014 מצויין שההחלטה התקבלה על-סמך חוות-דעתו של היועץ המשפטי לרשות ההגירה לפיה עריקה מן הצבא האריתראי אינה יכולה להוות בסיס לקבלת מקלט על-פי אמנת הפליטים. אציין שבקשתו של מרשי לעיון מחדש נדחתה על הסף ביום 15.12.2014, באותו נימוק ובתוספת הקביעה שמרשי לא הציג עובדות או נסיבות חדשות.
2. מרשנו לא היה מיוצג במסגרת הליכי המקלט ולאחריתם, ובשל חיסרון כיס לא יכול היה לערור על ההחלטה במועד. עם זאת באותה העת כבר היה ערר 1010-14 הנייל תלוי ועומד בפני בית-הדין לעררים ובמסגרתו הובאה הסוגיה העקרונית לבחינה שיפוטית.
3. אתמול ניתנו פסקי-דינו של בית הדין לעררים בירושלים (ערר (י-ם) 1010-14 מסגנה נגד משרד הפנים; ערר (י-ם) 2595-14 גברמדחין נגד משרד הפנים) ובמסגרתם נקבע שחוות-הדעת הנייל מנוגדת לאמנת הפליטים ושהקביעה הקטיגורית בחוות-הדעת, לפיה עריקה או השתמטות מן הצבא באריתריאה אינה עילה לפליטות, אינה עולה בקנה אחד עם האמנה (את פסקי-הדין ניתן למצוא באתר משרד המשפטים). בפסקי-הדין קבעו הדיינים אזר ובן-שאול-ויס שעריקה מן הצבא עשויה להיתפס כביטוי לעמדה פוליטית המוגנת על-ידי האמנה.

4. לאור דברים אלה, ביטל בית הדין הנכבד את החלטות ראש תרשות לדחות את בקשות העוררים שם למקלט, והורה שיש להעביר את הבקשות לדיון ולהחלטת הועדה המייעצת לפליטים. בית-הדין הורה לוועדה לדיון בבקשות על-פי נסיבותיהן הפרטניות ומבלי להסתמך על חוות-הדעת השגויה.
5. חוות-הדעת שנפסלה עמדה גם בבסיס דחיית בקשתו של מרשי למקלט. משפסל בית-הדין הנכבד את חוות-הדעת ואת נימוקיה, נפסלות מעיקרן כל ההחלטות אשר הסתמכו עליה. לאור זאת יש לשוב ולדון בבקשתו של מרשי שלא על-פי חוות-הדעת אלא על-פי העקרונות שנקבעו בהחלטת בית-הדין הנכבד.
6. לאור האמור לעיל אבקש כי תודיעונו בדחיפות על ביטול ההחלטה שניתנה וכן על האופן ולוח הזמנים שבו אתם מתעתדים לבחון מחדש את בקשתו של מרשי.

בכבוד רב,

ענת בן-דור, עו"ד

העתק:

עו"ד תני אופק, רן רוזנברג ונועם מולא, מחלקת בנצ"ים

7

התכנית לזכויות פליטים
Refugee Rights Program
برنامج حقوق اللاجئين

הקליניקות המשפטיות, אוניברסיטת תל אביב
The Law Clinics, Tel-Aviv University
عيادات القانون، جامعة تل أبيب

6 בספטמבר 2016
גי באלול תשע"ו
תיקנו: 163-016

לכבוד
יחידת הטיפול במבקשי מקלט
משרד הפנים
ע"י פקס' 03-6806301

שלום רב,

הנדון: מר Gebregziaber Brihu Tekle (תיק 4628/85941) בקשה לדון מחדש בבקשת המקלט בעקבות החלטות בית הדין לעררים (י-ם) בעררים 1010/14 ו-2595/14

אנו מתכבדים לפנות אליכם בשמו של מרשנו שבנדון (רצ"ב יפוי כח חתום על-ידו) בדרישה לביטול ההחלטה מיום 13.4.2014 לדחות את בקשתו למקלט ולקיים דיון בבקשתו על-ידי מליאת הועדה המייעצת לפליטים, הכל בהתאם לפסקי-דינו של בית-הדין לעררים בעררים (י-ם) 1010/14 ו-2595/14 מיום 4.9.2016, כדלקמן:

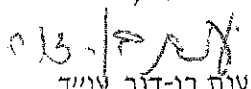
1. בקשתו של מרשנו למקלט (מס' 14AS00524) נדחתה על-ידי מנכ"ל רשות ההגירה. בהודעת הדחייה מיום 13.4.2014 מצויין שההחלטה התקבלה על-סמך חוות-דעתו של היועץ המשפטי לרשות ההגירה לפיה עריקה מן הצבא האריתראי אינה יכולה להוות בסיס לקבלת מקלט על-פי אמנת הפליטים. אציין שבקשתו של מרשי לעיון מחדש נדחתה על הסף ביום 25.8.2014, באותו נימוק ובתוספת הקביעה שמרשי לא הציג עובדות או נסיבות חדשות.

2. מרשנו לא היה מיוצג במסגרת הליכי המקלט ולאחריהם, ובשל חיסרון כיס לא יכול היה לערור על ההחלטה במועד. עם זאת באותה העת כבר היה ערר 1010-14 הני"ל תלוי ועומד בפני בית-הדין לעררים ובמסגרתו הובאה הסוגיה העקרונית לבחינה שיפוטית.

3. ביום 4.9.2016 ניתנו פסקי-דינו של בית הדין לעררים בירושלים (ערר (י-ם) 1010-14 מסגרת נגד משרד הפנים; ערר (י-ם) 2595/14 גברמד הין נגד משרד הפנים) ובמסגרתם נקבע שחוות-הדעת הני"ל מנוגדת לאמנת הפליטים ושהקביעה הקטיגורית בחוות-הדעת, לפיה עריקה או השתמטות מן הצבא באריתריאה אינה עילה לפליטות, אינה עולה בקנה אחד עם האמנה (את פסקי-הדין ניתן למצוא באתר משרד המשפטים). בפסקי-הדין קבעו הדיינים אזר ובן-שאול-ויס שעריקה מן הצבא עשויה להיתפס כביטוי לעמדה פוליטית המוגנת על-ידי האמנה.

4. לאור דברים אלה, ביטל בית הדין הנכבד את החלטות ראש הרשות לדחות את בקשות העוררים שם למקלט, והורה שיש להעביר את הבקשות לדיון ולהחלטת הוועדה המייעצת לפליטים. בית-הדין הורה לוועדה לדיון בבקשות על-פי נסיבותיהן הפרטניות ומבלי להסתמך על חוות-הדעת השגויה.
5. חוות-הדעת שנפסלה עמדה גם בבסיס דחיית בקשתו של מרשי למקלט. משפסל בית-הדין הנכבד את חוות-הדעת ואת נימוקה, נפסלות מעיקרן כל ההחלטות אשר הסתמכו עליה. לאור זאת יש לשוב ולדון בבקשתו של מרשי שלא על-פי חוות-הדעת אלא על-פי העקרונות שנקבעו בהחלטת בית-הדין הנכבד.
6. לאור האמור לעיל אבקש כי תודיעונו בדחיפות על ביטול ההחלטה שניתנה וכן על האופן ולוח הזמנים שבו אתם מתעתדים לבחון מחדש את בקשתו של מרשי.

בכבוד רב,

ענת בן-דור, עו"ד

העתק:

עו"ד חני אופק, רן רוזנברג ונועם מולא, מחלקת בג"צים

**Convention against Torture
and Other Cruel, Inhuman
or Degrading Treatment
or Punishment**

Distr.: General
3 June 2016

Original: English

Committee against Torture

**Concluding observations on the fifth periodic report of
Israel***

1. The Committee against Torture considered the fifth periodic report of Israel (CAT/C/ISR/5) at its 1416th and 1419th meetings (CAT/C/SR.1416 and 1419), held on 3 and 4 May 2016, and adopted the present concluding observations at its 1428th and 1429th meetings, held on 12 May 2016.

A. Introduction

2. The Committee expresses its appreciation to the State party for accepting the simplified reporting procedure and submitting its fifth periodic report under it, as it improves the cooperation between the State party and the Committee, and focuses the examination of the report as well as the dialogue with the delegation.

3. The Committee appreciates the dialogue with the State party's delegation and the responses provided orally and in writing to the questions and concerns raised during the consideration of the report.

B. Positive aspects

4. The Committee welcomes the ratification by the State party of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, on 28 September 2012.

5. The Committee also welcomes the legislative and judicial measures taken by the State party in areas of relevance to the Convention, including:

(a) The adoption of Amendment No. 14 to the Youth (Trial, Punishment and Modes of Treatment) Law 5731-1971, in July 2009, which, *inter alia*, gives precedence to rehabilitation over punishment for children accused and/or convicted of a crime;

(b) The Supreme Court ruling in Ad.P 7079/12 *The State of Israel v. Asmara Ahunum Germey* (10.12.12), in which it reiterated its previous jurisprudence that the authority to deport may not be exercised if the deportee's life or liberty is threatened, and determined that the authority to deport is subject to the principle of non-refoulement.

---

* Adopted by the Committee at its fifty-seventh session (18 April-13 May 2016).

GE.16-08992 (E)

* 1 6 0 8 9 9 2 *

Please recycle

months of mandatory residence in the "Holot" open facility, of which certain groups of persons, such as women and children, are exempted (arts. 2, 11 and 16).

45. The State party should take the legislative and other measures necessary with a view to ensuring that the detention of persons entering its territory irregularly is only used as a last resort, when determined to be strictly necessary and proportionate in each individual case, and for as short a period as possible.

Asylum seekers and refugees

46. The Committee is concerned at the low recognition rate of refugees and regrets not receiving clarifications about the "prima facie rejection procedure". The Committee takes note of the information provided by the State party concerning the criteria to be met before signing agreements with third countries for the relocation of nationals of Eritrea and the Sudan who entered the State party irregularly; however, it regrets that these agreements are made confidential by the countries involved, which hinders public scrutiny of whether the protection needs of the persons to be relocated would be adequately covered. While noting that the State party's delegation stated that, according to the information available to them, there were no violations to the principle of non-refoulement with regard to the persons relocated in the context of the said agreements, the Committee is concerned by information that some of the Sudanese and Eritrean nationals who were relocated in 2014 and 2015 pursuant to these agreements did not receive permission to stay in the third countries and therefore faced a risk of being sent to their countries of origin. While taking note that the "coordinated return procedure" with Egypt was put on hold in March 2011, the Committee is also concerned at allegations of incidents taking place after that date when Israeli Defence Forces reportedly returned people to Egypt shortly after they crossed the border without conducting an interview. The Committee notes with appreciation the procedure in place for the identification of victims of trafficking and the rights afforded to them, including shelter and free legal aid. While noting that victims of trafficking could have also been victims of torture and that upon arrival at "Saharonim" detention centre all persons are examined by a physician, the Committee is concerned that the measures taken by the State party do not seem to fully ensure the effective identification of victims of torture among asylum seekers and to guarantee that they receive adequate State-sponsored holistic rehabilitation support and free legal aid when they do not qualify as victims of trafficking (arts. 2, 3, 14 and 16).

47. The State party should:

(a) Guarantee in practice that all asylum seekers have access to efficient refugee status determination procedures that include a thorough examination of the merits of each individual case under article 3 of the Convention;

(b) Ensure that effective procedures are in place to identify as early as possible all victims of torture among asylum seekers, in particular by conducting thorough medical and psychological examinations, and that, when signs of torture or traumatization have been detected, victims have immediate access to specialized medical and psychosocial services;

(c) Guarantee that all asylum seekers have access to independent, qualified and free-of-charge legal assistance during the entire asylum procedure;

(d) Refrain from removing any person from the State party without previously conducting a thorough risk assessment of situations covered by article 3 of the Convention;

(e) Ensure that relocation agreements with third countries are transparent and establish effective guarantees against refoulement and post-return monitoring mechanisms.

Redress and rehabilitation

48. While taking note of the information provided by the State party on the legislative provisions governing monetary compensation for victims of offences, the Committee regrets the lack of sufficient information on other forms of redress available for victims of torture and ill-treatment, in particular rehabilitation programmes or services. In this respect, the Committee notes with appreciation the system of rehabilitation for victims of trafficking, but regrets that a system of similar characteristics for victims of torture does not seem to have been set up (art. 14).

49. The State party should take the measures necessary to ensure that all victims of torture and ill-treatment who are subject to its jurisdiction obtain redress and have an enforceable right to fair and adequate compensation, including the means for as full rehabilitation as possible, as required by article 14 of the Convention and elaborated in the Committee's general comment No. 3 (2012) on the implementation of article 14 by States parties. It should also ensure that specialized, holistic rehabilitation services, including medical and psychological assistance, are available and promptly accessible to all victims of torture and ill-treatment.

Training

50. The Committee takes note of the human rights training provided to members of the police, Israeli Defence Forces, the Israeli Prison Service, the Israel Security Agency, the Population and Immigration Authority, the judiciary and legal practitioners. It also notes that, during general medical training, physicians and medical staff are taught how to detect and provide special treatment to victims of violence, including torture. However, the Committee regrets the lack of specific and regular training on how to detect and document cases of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment in accordance with the Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (the Istanbul Protocol) (art. 10).

51. The State party should:

(a) Redouble its efforts with a view to ensuring that all persons involved in the custody, interrogation and treatment of persons deprived of liberty are well acquainted with the provisions of the Convention, in particular with the absolute prohibition of torture, and are fully aware that violations will not be tolerated and will be investigated, and that those responsible will be prosecuted;

(b) Ensure that all relevant staff, including medical personnel, are specifically trained to identify and document cases of torture and ill-treatment in accordance with the Istanbul Protocol;

(c) Take the measures necessary to evaluate the effectiveness and impact of educational and training programmes relating to the Convention and the Istanbul Protocol.

Follow-up procedure

52. The Committee requests the State party to provide, by 13 May 2017, information on follow-up to the Committee's recommendations on independent medical examinations of persons deprived of liberty, administrative detention, solitary

[Eurographics](#) [About](#) [Team](#) [Contact](#) [Join Us](#) [Patrons](#) [Donate](#)

Search

Find us on:

[Brexit: to be, or not to be? The Greek Crisis and the EU](#) [Women's Rights in Europe](#) [OneEurope University Insight](#) [The European Immigration Issue](#) [Green Energy in Europe](#) [Youth Activism in Europe](#) [EuroMaidan - A Journey to Europe](#) [European Integration](#) [Fighting Unemployment](#) [Solving the Eurocrisis](#) [European Culture](#) [Defense & Security](#)

A "de facto suspension" of the EU-Turkey deal

05 Aug 2016 | tags: [immigration](#), [EU](#), [Turkey](#), [refugees](#) and [agreement](#)

Alexandros Michailidis / SOOC
The EU and the Turkish flag

The United Nations High Commission for Refugees (UNHCR) states that the agreement between Turkey and the EU on a way to deal with the refugee crisis has, in reality, collapsed. The head of the UNHCR's European office Vincent Cochetel, expressed his doubts and concerns over the EU-Turkey agreement on immigration, following the failed coup attempt in the country.

In an interview he gave to Agence Europe, Mr. Cochetel speaks of a "de facto suspension" of the agreement, since after the failed coup, the Turkish officials who acted as liaisons have been recalled and have not been replaced. As such, he explained, no refugees are being returned to Turkey.

Specifically, when asked about the current status in the agreement between EU-Turkey, Mr. Cochetel said that: "it is too early to ascertain the extent to which the developments in Turkey will have a significant impact to the refugee arrivals in EU. Yet the agreement is de-facto on hold, since there are no negotiators (on the Turkish side) any more. Since the coup, the Turkish officers who operated as mediators have returned to their countries and therefore, relocations have stopped. At the same time, the coup attempt has created complications as to the achievement of several goals in the March 18 Agreement".

Mr Cochetel further estimated that Greek authorities are able to manage the recent increase in refugee arrivals on the Greek islands. Although there has been a small increase in the refugee influx towards Greece in the past two weeks, the actual numbers remain very low. To tell the truth, the influx remains low since the refugees know that the path towards main Europe remains closed, while the recent terrorist attacks are a further aspect which plays a significant role.

As for the "relocation mechanism", there are major delays. Of the 66,400 refugees currently in Greece awaiting relocation to other EU member states, only 268 people have been relocated as of the 27th of July. It is well known, that there are still problems in the registration of the people and the processing of asylum requests in Greece, while the other EU countries, even before the terrorist attacks, have not seem willing to accept any refugees.

Although, the implementation of the agreement is a basic requirement for "visa" Turkey must comply with all requirements of the agreement for the refugees, in order to ensure visa-free travel for Turkish citizens who want to travel to Europe. Specifically,

Turkey needs to implement needs to implement at least five of the requirements set by EU, including the change of the definition that the Turkish state uses for the terrorism, so as not to prosecute journalists and academics.

Finally, Turkey's Foreign Minister Mevlut Cavusoglu warned that Ankara would back out of an agreement to stem the flow of irregular migrants to EU, if Brussels failed to deliver visa-free travel for its citizens by October.

Hopefully we will not face any other problems on the Immigration Issue and Turkey will finally implement the agreement to the most possible level.

Spread the word:

Subscribe to our newsletter:

0 Comments OneEurope

Login ▾

Recommend Share

Sort by Best ▾

Start the discussion...

Be the first to comment.

ALSO ON ONEEUROPE

How will Europe look like by 2022?

3 comments • 3 months ago

nikola — hahaha awesome and funny :)

The day after tomorrow

1 comment • 3 months ago

dantes_ex — "In the best case scenario, the EU, or at least the Eurozone, will get a common budget" This is hilarious. ...

EU Youth Report 2015

1 comment • 7 months ago

Cody Crouse — In Western & Northern Europe, the risk of social exclusion & to some extent, youth unemployment tend ...

Death Penalty in Europe

3 comments • 7 months ago

Walter Stein — I am absolutely against the death Penalty. Yet I think, in certain cases of extreme crimes punishment should ...

Subscribe Add Disqus to your site Add Privacy

0 Comments

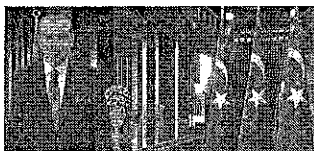
Sort by

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

Further Reading:

House of Coups

An insightful interview on the recent developments in Turkey after the failed coup attempt

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
י"ח באלול, תשע"ו
21 בספטמבר, 2016

לכבוד:
עו"ד ענת בן-דור
עו"ד אלעד כהנא

באמצעות דואר אלקטרוני

שלום רב,

הנדון: ע"מ 8101/15 – בקשתכם לקבל פרפראזה
בעניין תגובה ומסמכים חסויים שהוגשו בפני בית משפט קמא

1. כזכור, במסגרת ההליך בפני בית המשפט קמא הוגשה על ידכם בקשה לצירוף שמונה תצהירים של אזרחים אריתריאים שיצאו מישראל.
2. המדינה לא התייחסה באופן גלוי לנתונים, כאלו או אחרים, שמסרו המצהירים נוכח תעודת החיסיון הקיימת בענייננו. אולם לאחר קבלת הסכמתכם, הוגש לבית המשפט קמא מסמך חסוי ובו מענה סדור, מפורט ומקיף בצירוף מסמכים בנוגע לתצהירים ולאופן יישום ההסדרים בפועל.
עוד נציין כי התייחסות המפרטת את עמדת המדינה ביחס לנתונים, כאלו או אחרים, שמסרו המצהירים נרשמו בתגובה החסויה שהוגשה לבית המשפט קמא ביום 9.9.15, בסעיפים 9-24.
3. בצד זאת, המדינה הצהירה בגלוי כי מערך הבקרה שמקיימת המדינה מלמד על כך שלא נמצאה כל עדות להפרת עקרון ה- non refoulement. כמו כן, לא נמצאה כל עדות לרדיפה או להתנכלויות מצד השלטונות כלפי מי שהגיע מישראל.
באשר לטענתכם כי המידע הנ"ל לא עמד לנגד עיניה של כבי' השופטת ברון במסגרת העתירה לגילוי ראיה, ומשכך אינו תוסה תחת תעודת החיסיון, הרינו להשיבך כי טענה דומה נטענה על ידכם גם בעתירה לגילוי ראיה, וזו נדחתה. במסגרת עתירתכם לגילוי ראיה, נטען כי תעודת החיסיון אינה חלה על ממצאי הבדיקות שנערכו מטעם המדינה בנוגע למצבם של המסתננים במדינות השלישיות לאחר שיצאו את ישראל; וזאת הן נוכח לשונה של תעודת החיסיון, והן בשים לב לכך שהבדיקות נערכו זמן רב לאתר מועד חתימתה של התעודה.

כידוע, שענה זו נדחתה על ידי בית המשפט הנכבד, תוך שכב' השופטת ברוך בעתירה קובעת בהחלטתה המפורטת כך:

"אין ולא יכול להיות חולק כי ההסכמים שבין ישראל לבין שתי המדינות השלישיות חוסים תחת תעודת החיסיון; ולאחר שעיינתי בפרטים החסויים, באתי לכלל מסקנה כי גם ממצאי הבדיקות שערכה המשיבה בנוגע לביצועם של ההסכמים הללו, נופלים תחת אותו חיסיון. כך, משום שחשיפת ממצאי הבדיקות עלולה להסגיר את זהותן של המדינות השלישיות, את תוכן ההתקשרות עימן, או את מידת נכונותן לסייע לישראל - וזאת בניגוד לאמור בתעודת החיסיון. בהינתן הקשר הישיר שבין ההסכמים עם המדינות השלישיות, לבין ממצאי הבדיקות שעורכת המדינה על מנת לעקוב אחר ביצועם של ההסכמים הללו, לא מצאתי בעובדה שהבדיקות נערכו לאחר שזה מכבר הוצאה תעודת חיסיון כדי להוציא את הבדיקות מגדר תחולתה. הבדיקות מהוות חלק אינהרנטי מההסכמים עצמם, ועל כן תעודת החיסיון חלה גם עליהן". [ההדגשה הוספה - הח"מ]

4. על כן, אין באפשרותנו להיענות לבקשתך, מאחר שהמסמכים המבוקשים על ידך ואשר הוגשו לבית המשפט קמא במסגרת תגובתה החסויה של המדינה - חוסים תחת תעודת החיסיון.

בשולי עניין זה, נציין, כי למיטב ידיעתנו, הנתנינים שאת תצהיריהם הגשתם כראיה אינם מיוצגים על ידיכם ואף מסיבה זו, וללא הצגת ייפוי כוח לרשות, לא ניתן למסור מסמכים הנוגעים אליהם ואשר מצויים בידי גורמי המדינה.

5. כמו כן, ובכל הנוגע לבקשתכם להכין פרפרזה למסמך שהוגש לבית המשפט קמא מטעם המדינה ביום 14.10.15, נציין כי המסמך האמור הוגש כתגובה חסויה במענה להודעתכם מיום 12.10.15 טרם הדיון בעתירה. מעבר לכך, תוכנו של מסמך זה חוסה אף הוא במסגרת תעודת החיסיון.

6. טרם חתימה, לא למותר לציין, כי החומר החסוי שעמד לנגד עיני בית המשפט קמא הוגש לבית המשפט העליון הנכבד, בשבתו כערכאת ערעור על פסק הדין.

דן רוזנברג
סגן בכיר בפרקליטות המדינה

חני אופק
ממונה על ענייני בג"צים
בפרקליטות המדינה